

НЕЗАВИСИМА МАКЕДОНИЯ

Ренегата Тодоръ Паница убитъ въ Виена

Подвига на Мелтомена Къркочева

Македонската Шарлота Корде
и края на единъ злодей

Пълни подробности по убийството
на Т. Паница въ Виена — разказа на очевидци

Бъжанската проблема

Междубалканскитѣ отношения и Македония
споредъ проф. Нѣмановъ

Отвореното писмо до Дим. Влаховъ
отъ македонскитѣ студенти въ Берлинъ

Кризата въ Югославия

Въ **НЕЗАВИСИМА МАКЕДОНИЯ**

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

АБОНАМЕНТЪ:

Годишно за България 120 лв. Полугодишно — 70 лв.
За Америка 2 дол. За останалитѣ държави — 200 лв.
За обявления се плаща 2 лева на кв. см.

Адресъ: ул. „Александъръ I“ 16. Телефонъ 1719.

NEZAVISSIMA MAKEDONIA
édition hebdomadaire

ABONNEMENT: Pour la Bulgarie—120 leva—1 an.; 70 leva—6 mois.
Les Etats-Unis: 2 dollar et pour les autres Etats — 200 leva.
Adresse: Sofia, rue „Aleksandr I“ 16, Tel. 1719

Редакторъ П. Мърневъ

Маввдонската Шарлота Корде

и края на единъ кръволокъ

Най-послѣ гадна и голѣмия злодѣй Тодоръ Паница. Прѣмахна се демона на разрушението, който костува толкова кръвъ, жертви и сълзи на Македония. Падна родоотстъпника на племето си — падна убица на македонската независимост.

Една млада и красива македонка, откърмена и израстнала въ китното Крушово, тури край на единъ животъ, изтъканъ само отъ прѣстѣпления.

Пристигнала въ Виена младата Мелпомена Кърничева е избрала своята жертва. Прѣзъ време на прѣдставлението на пиесата „Перъ Гинтъ“ отъ Ибсенъ въ Бургтеатъръ, когато е настѣпилъ единъ отъ най-трагичнитѣ моменти въ пиесата, тогава тя изважда единъ револверъ отъ пазвата си и съ четири куршума повала на земята опасния злодѣй. Младата македонка красива, горда и смѣла като Шарлота Корде, която заби ножа въ сърцето на Марата, спокойно и съ достоинство изповѣдва свод актъ, заявявайки — Азъ го убихъ за неговитѣ прѣстѣпления и за нещастията, които той причини на моята родина — Македония.

Смѣлость ли е това?

Не!

Това е подвигъ. А подвизи вършатъ само народнитѣ герои и героини, които носятъ въ гърдитѣ си велика душа и силна любовъ къмъ родината си.

Мелпомена Кърничева е наша героиня. Тя, съ своята нежна и благословена ржка изтри още много неизплакани сълзи, направи да отдѣхне цѣлъ единъ народъ и най-послѣ тури край на единъ опасенъ и коваренъ кърволокъ.

Чедо на героично Крушово, прѣди да посѣгнешъ въ пазвата си, сигурно, прѣдъ твоя милъ взоръ е билъ исправенъ окървавения образъ на твоята разкъсана родина. Ти видѣ прѣзъ него да минаватъ мощнитѣ фигури на двамата македонски титани Сарафовъ и Гарвановъ, коварно убиха тебѣ се отъ злодѣя. Прѣдъ тебе се изправи и царствената сѣнка на македонския духъ и воля — Тодоръ Александровъ, който обнажи твоята ржка. Стисна ти здраво оржжието и срази мълниеносно твоята жертва. Ти не посѣгна нито на една невинна жертва, ти не постави адска машина въ театъра, както това направиха подлеститѣ злодѣй въ черквата „Св. Недѣля“, за да отнематъ живота на невинни жертви отъ дѣчица и жени. Ти не посѣгна въ чужди джобъ, както това вършатъ прѣдателитѣ на твоята родина. Напротивъ ти имаше редко завидно домашно положение, на което махна съ едната ржка, а съ другата повали изчадието на своя родъ. Ти изпълни твоя свѣщенъ дългъ къмъ родината си, спасявайки я отъ единъ кърволокъ, който ъ причини толкова нещастия. Ти си сега въ нѣкои отъ занданитѣ на Виена, но ти почувашъ благодарственитѣ молитви които ти отправя цѣлъ единъ народъ и който благославя твоего дѣло. И ако единъ денъ ти бждешъ исправена прѣдъ сждъ да отговаряшъ за своето дѣло и ако въобще се намѣри

Сждия да сжди твоя великъ под-
вигъ, знай Мелномена, че твоята
присжда е вече вписана съ злат-
ни букви въ историята на Маке-
дония. Ти си македонска народ-
на героиня.

П. М.

Мелпомена Кърличева

Менча Карличева е родена във Крушево от родители власи Г-нъ Димитър Карличевъ (хаджията) и г-жа Костадина които отдавна сж.се прѣселили въ Царибродъ **и се радватъ на едно завидно материално положение** истинското кръщелно име ѝ е Мелпомена. Първоначалното и сръдно образование е получила въ български училища, а слѣдъ това въ Германия слѣдвала висшъ **търговски курсъ**. Още отъ малко дѣте тя бѣше подъ впечатление на страшнитѣ дни проживѣни отъ Крушовчани прѣзъ Илинденското възстание. Възхищаваше се отъ подвизитѣ на нашитѣ съграждани герои — Пито Гулевъ, Никола Каревъ и много други, Мечтата ѝ бе да види свободно Крушево, което толкова много ренегати и е дала клѣтва, както сама е признала, да отмжсти на най-голтѣмия злодей не само за макед. освоб. движение, но изобщо за цѣлия български народъ. И постигна отмъщението, като гороиня не достигната отъ никоя друга жена, защото дѣлата на Шарлота Корде и на Вѣра Засули блѣднѣятъ прѣдъ извършения подвигъ отъ нашата мила Менча. Честъ и хвала на родителитѣ ѝ, които сж откърмили и отхранили таково самоотвержено и родолюбиво дѣте, Слава на борческо Крушово че дава такива титани въ освободителната борба и нека бжде убѣдено че то, при тия свои дѣца не може да не бжде освободено. Дай Боже, мила Менча, да видимъ скоро свободно твоео скъпо Крушово.

Тази
телск

маке
тият
трет
при
срѣ
се
отъ
би
ко

лѣ
об
ря
за

гр^о Крушево, родния градъ [на] мен ча [Кърничева]

ВРЕМЯТО НА СЕГАШНИТЕ

гр. Крушово, родния град...

Убийството на ренегата Паница въ Виена. Отмъщението на Македония се забавя, но не се забравя.
Незабравимитѣ македонски водители Сарафовъ и Гарвановъ отмъстени.

Иванъ Гарвановъ

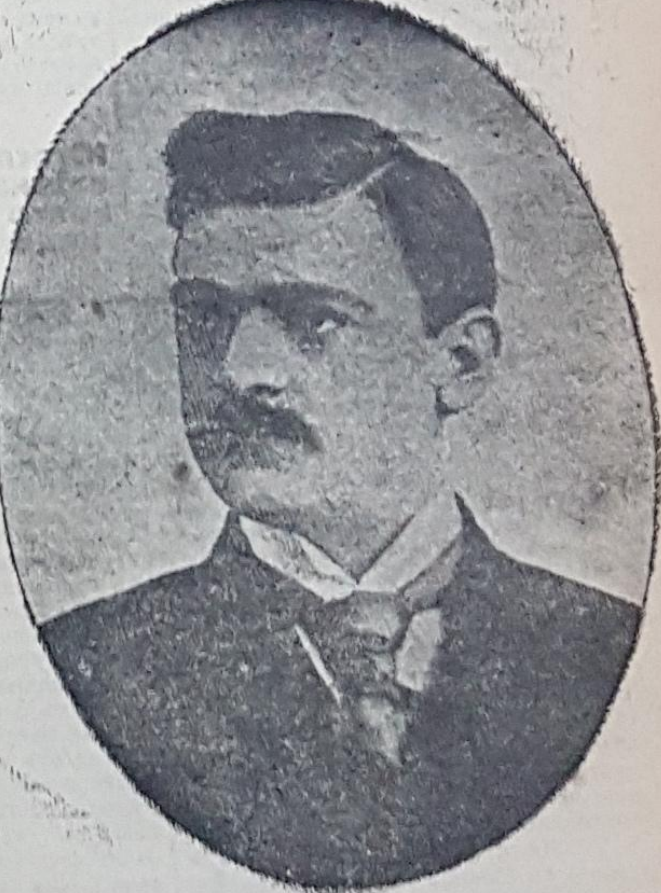
Края на единъ злодей

Споредъ една телеграма отъ Виена, на 8 т. м. вечерята въ Бургтеатъръ, при даване пиесата „Перъ Гиндъ“, е билъ убитъ Тод. Паница, единъ отъ голѣмитѣ сподвижници на московскитѣ джелати и членъ въ задграничния комитетъ на федералиститѣ. Убиеца е една жена — македонка, чието име остава неоткрито до тоя моментъ. Жената е седѣла въ театъра близо до Паница. Тя го застрѣляла съ четири куршума.

Тод. Паница е род. отъ Варна и още отъ ранни години се приближава до групата на сѣрскитѣ революционери, гдѣто игра първествующа роля. Натоваренъ отъ тѣхъ той извърши убийството на Бор. Сарафовъ и Иванъ Гарвановъ. По-късно, слѣдъ „Хуриета“ въ 1918 год., той стана виденъ човѣкъ на младотурската организация, и като такъвъ бѣ натоваренъ съ прѣслѣждане и унищожение на конституционнитѣ клубове основани отъ българитѣ въ различнитѣ центрове на Македония. Тая му дѣйностъ е пълно отрицание на интереситѣ на българщината и тя го изолира отъ своята срѣда.

Осжденъ по чл. 4 отъ Пловдивския воененъ съдъ, Тодоръ Паница съумѣва да се укрие и при дружбашкия режимъ да се отдаде въ пълна тѣх-на услуга. Той, заедно съ нѣколко македонци — ренегати образуваха федералистичната македонска група, цѣльта на която бѣше съ дружбашката власть да избиятъ хората на Вътрѣшната Революционна организация и я заграбятъ. По нареждане на Паница и неговитѣ хора въ дружбашко врѣме бѣха избити мнозина македонски революционери. Чрѣзъ него комуниститѣ сполучиха да формиратъ четата на Пандурски и я прѣхвърлятъ прѣзъ Дупница въ Македония, гдѣто, съ улеснението на сръбскитѣ власти, започнаха жестоко прѣслѣждане на хората на революционната организация.

Тодоръ Паница е единъ отъ ржководителитѣ на хората, които убиха Тодоръ Александровъ. Слѣдъ убийството на послѣдния, Паница се укрива въ Гърция, отъ гдѣто минава въ Сърбия и тукъ се явява, като дѣлегатъ на филиалката по македонскитѣ работи на III интернационалъ съ седалище Виена. Въ послѣдния градъ той взема участие въ съвѣщанията на делегатитѣ на Москва, на албанци и сърби и заедно съ Влахова и Ф.

Борисъ Сарафовъ

Тази смъртъ е логиченъ край на пакостната и прѣдателска дѣйностъ на Паница.

Какъ е станало убийството

Въ театъра се намирала една група отъ 6 души македонци. Четиримата отъ тѣхъ — атентаторката, убитиятъ и двамата ранени — сж били въ ложа № 2 на третия рангъ, близо досцената. Другитѣ двама, сжщо принадлежащи на тая група, имали мѣста въ една срѣщуположна ложа. Че двѣтѣ групи сж били близки, се сжди отъ това че слѣдъ първото дѣйствие единъ отъ господата въ отсрѣщната ложа запиталъ, дали не би могълъ да отиде и той при другитѣ четирима, на което се възпротивила атентаторката.

Прѣзъ врѣме на прѣдставлението не било забѣлѣзано нищо особено между двѣтѣ групи. Когато обаче започнала сцената, която се разиграва срѣдъ буря грѣмъ и трѣсъкъ, се чуха револвернитѣ вистрѣли, за които мнозина помислиха, че идатъ отъ сцената.

Отговоритѣ на атентаторката

Атентаторката била веднага арестувана и безъ съпротива отведена въ полицейската стая въ партера на театъра. Тамъ тя каза, че се казва Менция Карнициу, на 26 години, родомъ отъ Красове (Крушово?), Македония. Убитиятъ отъ нея е македонецъ, на име Тодоръ Паница и тя го е убила, защото, като не патриотъ македонецъ, прѣди свѣтовната война е убилъ двама македонци. Атентатътъ е изключително политически и вистрѣлитѣ сж били само за убития. Нараняването на останалитѣ двама е съвсѣмъ случайно. Тя е извършила атентата въ Бургтеатъръ, защото тамъ найлесно би ѝ се удало. Ако тя би се опитала да го убие на улицата, Паница, който е билъ всѣкога добръ въ оржженъ, можелъ да я изпревари и той да я убие.

Убитиятъ и атентаторката сж живѣли въ хотела „Мариахилфъ“.

На мѣстопроизшествението

Докато атентаторката бѣ разпитвана, лѣкарътъ констатира смъртъта отъ единъ куршумъ, попадналъ въ главата. На двамата ранени, Янко Богдановичъ и Екатерина Измирлийска, бѣ дадена бърза помощъ и сж били откарани въ болницата.

